

SLOVENSKI NAROD.

Isbaja vsak dan sveder, imitni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Badeni in konservativci.

Parlamentarne stranke še vedno ne vedo, pri čem da so z novim ministerstvom. Mladočehi so dali puško na ramo in čakajo, levičarji se vladi ponujajo a le pogojno, le konservativci se drže resvirano. Badeni še ni poiskal Hohentwarta. Hohentwart pa je preveč ponosen, da bi ga lovil po hotelih, kakor je to storil Chlumecký.

Tudi „Vaterland“ ni dolgo odločno povedal, kaj misli o Badeniju, molčal je v tem oziru, dokler se ni razglasilo imenovanje nove vlade. Sodilo se je, da je „Vaterland“ molčal, ker češki plemenitaši niso bili Badenija veseli in so njegovemu imenovanju delali ovire. Nasprotje pa se je najbrž poravnalo, kajti imenovano glasilo fevdalno-konservativne frakcije Hohentwartovega kluba je zapustilo svojo rezervo in se vrglo Badeniju pred kolena. „Vaterland“ je navdušen za odločnost Badenijevo in za njegov program, za le-tega jednoto v sredstvih in smotrih, dasi o vsem tem še nihče nič ne ve. Iz te „Vaterlandove“ navdušenosti se sme pač sklepati, da je Badeni zase pridobil Schwarzenberga in za njim stoječe češke plemiče, da mu je njih podpora zagotovljena, da torej utegne delovati po njih nazorih.

Toda nazori čeških plemenitašev niso nazori vseh nemških konservativcev, združenih v Hohentwartovem klubu. Konservativna skupina, katero vodita baron Morsey in baron Dipauli hodi časih po drugih potih nega češki aristokratje in tudi za Badenija ni tako brezpogojno navdušena, kakor so sedaj že „Vaterlandovi“ pristaši; to priča „Grazer Volksblatt“, ki je te dni priobčil iz peresa konservativnega poslanca zanimiv in pozornosti vreden članek.

Pisatelj tega članka misli, da bo Badeni hotel državo vladati s pomočjo „državoohranjujočih“ strank, ker misli, da je socialno revolucijo lahko udušiti z bajoneti ter pravi: Govoriti o zadržavanju radikalnih strank, pa se kar nič potruditi, da bi se odpravili uzroki, vsled katerih so nastale radikalne stranke in se množe, je prazna fraza. Energije proti radikalnim strankam v Avstriji ni nikdar nedostajalo vladam, nedostajalo jim je pa nekaj drugega: energije za potrebne, neizogibne raz-

umne reforme. Poslanska zbornica bo torej morala tudi v bodoče računati z liberalno stranko, vzlic temu, da so jo zadeli sosebno na Dunaju hudi porazi. Da pa grof Badeni ne misli stopiti s to stranko v ožjo zvezo, dokazuje to, da ni pozval v ministerstvo nobenih znanih liberalnih politikov, pač pa zbral okolu sebe nekaj, njej jako neljubi nasprotnikov. To ni brez pomena in kaže, da Badeni ni varuh liberalne stranke, da bo tudi javno se bolj oziral na desno in priznaval zlasti krščansko-konservativni značaj kmetškega stanu. Vzlic temu gledamo s skrbjo v bodočnost. Kar nam dela skrbi, je očitno nedostajanje energije, ne zoper radikalne stranke nego za izvršenje neobhodno potrebnih socialnih reform. Tudi konservativni klub ne bo mogel v bodoče vedno podpirati dosedanjega načina vladanja. Z vsa odločnostjo bo v svoji celoti moral siliti, da se dožene agrarna in obrtna reforma, tudi če bi vsled tega v izvestnih krogih izgubil priimek „državoohranjujoča stranka“; z dotično svojo energijo bo šele dokazal, da je res državoohranjujoča stranka.

Iz teh rezkih besed se razvidi, da katoliško-konservativna frakcija Hohentwartovega kluba ni z novo vlado tako zadovoljna, kakor frakcija čeških plemičev, da se ne strinja povsem s političnimi idejami, katere je na Dunaj prinesel grof Badeni iz Lvova, koder jih je s tolikim uspehom izvajal, in to nam daje upanje, da utegne grof Badeni vendar zadeti ob nasprotnike v konservativnem klubu, ako bi hotel le preveč voziti po starem kolovozu.

Moška pa je beseda, da našim vladam ni nikdar nedostajalo energije zoper radikalne stranke, da pa se nikdar niso potrudile, poiskati uzrokov temu radikalizmu. Kdor pozna zgodovino naše države v zadnjih tridesetih letih, pritrdi, da so te besede do cela resnične. Energije so vlade še preveč imele. Kako „energično“ so postopali Bach, Schmerling, Herbst, Giskra, Beust, Hasner in drugi, s kako odločnostjo in brezobzirnostjo so dušili vse „radikalno“ in „ekstremno“ gibanje. Niso se ustrašili ni najradikalnejših oktrojiranj, pravih revolucij od zgoraj, ali uzrokov postanka tega radikalizma niso iskali in nikdar še ni bilo v Avstriji vlade, ki bi bila imela dobro voljo in energijo odstraniti te

uzroke. Če bo grof Badeni svojo toli hvalisano energijo pokazal v tem oziru, potem utegne doseči svoj smoter, ako pa namerava držati se principov dosedanjih vlad in svojo energijo kazati le pri uveljavljenju teh principov na gališki način, tako se tudi njemu ne bo posrečilo, pokopati vse „radikalne“ stranke.

V Ljubljani, 7. oktobra.

Po goriških deželnozborskih volitvah. „Soča“ piše: Opisali smo volitev v slovenskem veleposestvu. Iz tega opisa sprevidel je vsak čitatelj, kolike važnosti je bila prav ta volitev za vse Slovence od Idrije do Sotle. Par besed o tej važnosti zdaj, ko smo srečno prestali vse boje in spletke! Povedali smo, kakošni nasprotniki so si podali roke v — trozvezo. Venuti, Marani in goriški židje na jedni strani, na drugi mogočni vladni stroji, na tretji Jakončič-Kocijančič-Fabiani, vsi ti so nastopili složno v boj proti „Slogi“, ki je razglasila jedino pravi program za delovanje prihodnjih slovenskih poslancev. „Sloga“ je zahtevala troje: 1. da noben slovenski poslanec ne sprejme deželnega glavarstva, ako bi se mu tudi ponujalo; — 2. da se vsi zavežejo v klub, ki bo odločeval z večino glasov; — 3. da se bo vsak poslanec potezal za popolno enakopravnost slovenskega jezika in deloval sploh po starem slovenskem geslu: Za Boga, carja in domovino! Ta program je proglasila trozveza za — skrajn ali ekstremen, dasi spozna slehern otrok v politiki, da obsega najmanj, kar smemo zahtevati Slovenci od svojih deželnih poslancev. Treba je pa naglašati, da je „Sloga“ izdala ta program v glavnem za one slučaje, kedar bi bilo treba braniti koristi slovenskega prebivalstva pred naskoki z laške strani. Torej krepka obramba je za znane koalicence — radikalizem, kateri bi bilo treba zatreti! Lepa hvala za takó dragoceno — priznanje! Zares, gospoda niti sama ne slutiti, kako korenito nam je razkrila svoja srca! Da so nastopili tako pot proti nam Slovincem Venuti, Marani in sploh vsa lahonska sodrga, temu se ne čudimo kratko ni malo, saj se poznamo, saj vemo, kako radi bi ti ljudje požrli vse Slovence, ako bi bilo to sploh mogoče. Čuditi se nam je pa ostalim za-

Listek.

T a t.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

Drugi dan ob desetih zbudi se Aleška in se nikakor ne more domisliti, kje da je.

„Si se zbudil?! začne polneprijazen, poluljuden glas. Skozi odprta vrata ustopi stražnik, do-sluzen vojak.

„Kje sem jaz?“ vpraša Aleška nehote.

„Nisi spoznal? Si pozabil! he, he! V hladnem, prijatelji, na zbiralnem dvoru! No, prijatelj, urno! Greva. Nadziratelj je prišel že davno.“

Aleška je šel k policijskemu uradu. V glavi se mu je nekoliko vrtelo, pri srci mu je bilo hudo. Jame se ogledovati; opazi, da je srajca za vratom raztegnjena, prime se za prsi in omedli... Malhe ni bilo... S tresočo roko seže v žep, — mošnja cela, malhe ni, za pazuho, zopet za vratom... Tu je visel jedino le jermen z odrezanimi koncema... Noge so mu odpovedale in sesedel se je na krilci nezavesten.

„Kaj ti je?“ obrne se stražnik.

„Nimam...“

„Česa nimaš?“

„Malhe... V njej je bil denar in potni list...“

„A... So ti vzeli?“

„Odrezali...“

In Aleška potegne jermen izza vratu.

„Ah, revež!“ maje z glavo sivi stražnik, —

„zgori se, ljubi moj, zgori se...“

„Paramanov! vedi ga hitreje!“ zavpije nekdo zgoraj iz odprtega okna.

V mali, umazani sobi sedel je policijski nadziratelj za staro, s črnilom polito, z zelenim suknom pregrnjeno mizo.

„Kako se zoveš?“ vpraša Aleško.

„Aleksej... Kubiškin...“

„Odkod?“

„Iz Razgudina.“

„Kaj delaš tu?“

„Gremo na košnjo...“

„Potni list!“

„Odrezali so...“

„Kako to?“

Čuvaj je pojasnil.

„Tako! Ne pijančuj, ne valjaj se po ulicah!“

Ti praviš, da ste se ustavili v nočišču na trgu?

Paramanov! Pošlji po njegove tovariše, naj pridejo sem.

„Takoj!“

Čez pol ure prišli so v sobo Kirjuha, Semen in Ivan.

„Ste vi Razgudinci?“

„Razgudinci, vaše blagorodje...“

„Potne liste!“

Možje sežejo hitro po nje in jih dajo.

„Z nami... Naš...“

„Ne veste, kdo mu je odrezal z vratu malho s potnim listom in denarjem, — kakor pravi.“

Možje gledajo začujeni Aleško.

„Ne vemo... Kje je bilo to, Aleška? Ah, moj Bog! Kako to?“

„Ne vem, kje... Se ne spominjam.“

„No, on ne more iti z vami na košnjo. Brez potnega lista ne more, dalo se mu bode prohodno svideljstvo in on pojde domov. Vi lahko greste. Idite. Ti pa počakaš tu.“

„Kako, Aleška? Z Bogom, vidno... To znači, ti ostaneš, mi pojdemo sami... Ne pomaga nič, prijatelj... Z Bogom!“

„Z Bogom...“ odgovori Aleška ravnodušno.

veznikom teh naših zakletih sovražnikov. Vlada mora dobro vedeti, kdo je zakrivil, da se je ustavil deželnozborski voz, saj je bil vladin zastopnik sam živa priča, kako se je vedel dr. Pajer. V očigled takemu postopanju ni bilo mogoče, da bi se bili Slovenci vrnili v deželni zbor! — In vendar so vladni stroji napeli vse moči proti Slovincem in pustili v miru dra. Pajerja in njegovo družbo! Kdor razume to politiko, naj se oglasi in naj jo pojasni, naš razum ne sega tako daleč! Ali še manj razumljivo je za vsacega Slovence, kakó je to mogoče, da so se našli možje, ki so stopili v en volilen tabor z — Venutijem in Maranijem, kako je to mogoče, da sta ta dva nestrpna nasprotnika Slovencev takorekoč vodila protiagitacijo v slovenskem veleposestvu. Kdo ne pozna teh dveh mož, ki sta dala neštete dokaze o svojem nestrpnem nasprotstvu do vsega, kar le spominja Slovence? — Ona sta zbrala največ glasov za „tudi-Slovence“ Fabiani Cocianci-Jakončič! Neumljivo je, kakó more dovoliti kak Slovenec, da taki ljudje agitujejo zanj! Ta trozveza je silno zaupala v svojo moč, da je bila gotova zmage še v jutro pred začetkom volitve. Ne čudimo se tej samosvesti, kajti moči je res veliko v nenaravno združeni trozvezi, kateri je bilo tudi na razpolaganje dosti — denarja. Iz te izvolitve se lahko marsikaj naučimo za prihodnost: spoznali smo sovražnike v tujem in domačem taborju. Iz te volitve učimo se tudi, da se moramo z vso resnostjo pripravljati za prihodnjo volitev v državni zbor. Leta 1891. smo zmagali prvič in dobili za državnega poslanca grofa Alfreda Coroninija. Menimo da niti najhujši nasprotnik ne more reči, da ta volitev ni bila posebna sreča za nas uboge Slovence kajti dobili smo zagovornika, kakešnega go'ovo nismo nikdar pričakovali. Vsa irredenta se peni od jeze, ker ta mož zastopa veleposestvo na Goriškem. Ali hočemo, da l. 1897. zmagaja zopet kak — Hohenlohe?!

Izjemno stanje v Pragi Še sedaj se za gotovo ne vé, če se odpravi izjemno stanje v Pragi ali ne. Grof Badeni je celo želel, da se odpravi izjemno stanje, predno on prevzame vlado. Temu se je pa uprl grof Thun, kateri se nikakor brez izjemnega stanja vladati ne upa. Grof Badeni se je dal prepričati od grofa Thuna in bode baje v državnem zboru zagovarjal izjemno stanje. Neki dunajski list pa vé povedati, da grof Badeni misli odpraviti v kratkem izjemno stanje, a ob enem pa zgine s pozorišča tudi grof Thun. Poslednji hoče poprej še svoje ime proslaviti s tem, da s svojim posredovanjem napravi kompromis mej konservativnimi in liberalnimi veleposestniki za bodoče volitve za deželni zbor. Po tem kompromisu bode češko veleposestvo volilo 21 liberalnih in 49 konservativnih veleposestnikov. Badeni baje odpravi grofa Thuna zaradi tega, da si pogladi pot kakemu približanju k Mladočehom, ako bi se mu to kedaj zdelo potrebno. Badeni se že boji, da dolgo ne bode mogel vladati z nemškimi liberalci, konservativci in Poljaki.

Badeni in Rusini. Rusini so zgubili pri volitvah za deželni zbor dva mandata, a temu je krivo postopanje vladnih organov. Rusini mislijo na Dunaj poslati deputacijo, pritoževati se proti po-

„Tvoje torbo in vrečo pustili bomo dvorniku na nočišči; ko prideš, dobiš... Čakati nam ni sedaj ničesar... treba iti... Mi smo že itak nekaj zamudili. Iskali smo te včeraj po trgu in sedaj... Kaj naj tu tratimo... Z Bogom... Kak slučaj... Moj Bog!

Možje odidejo; nadziratelj je šel tudi v sosednjo sobo, od koder se je čulo šumenje papirja, škripanje peres in zdržan razgovor. Aleška je stal sam in povesil glavo.

Čez četrte ure ustopi urno stražnik Paramanov z zvitim papirjem v roki; pogleda na Aleško z nejasnim nasmehom na obličji, stopi po prstih k vratom druge sobe, gladi papir in maha z njim z lahka.

„Vaše blagorodje! Vaše blagorodje! Prosim sem!“ pozove zdržanim glasom nadziratelja.

„Gotovo je to njegov potni list. Šel sem v sobo za jetnike, in vidim — tu leži papir. Mislim, morda je še kje malha njegova, — a ni je nikjer.“

„No, dečko, ti si srečen!“ reče nadziratelj in preleti papir z očmi. „Tvoj potni list se je našel, sedaj idi hitro! Gotovo se še niso odpeljali tovariši, — jih še dobiš.“

(Konec prih.)

stopanju političnih oblastev pri volitvah. To bode torej druga deputacija, ki se pride na Dunaj pritoževati proti Badenijevemu postopanju v Galiciji. Rusinska deputacija bode skušala dobiti avdienco pri cesarju. Badeni bode pač vse storil, da prepreči vsak uspeh teh deputacij, a zaupanja Badeniju take deputacije na Dunaju ne bodo povekšale. Pričakovati je celo, da se bode o galiških volitvah tudi govorilo v državnem zboru. Na Dunaju bode pa grof Badeni imel težje stališče, če bode hotel zagovarjati svoje postopanje, kakor je je imel na volilnem shodu veleposestnikov, kjer je lahko po svoji volji zabavljal proti kmetski stranki. Poljski poslanci bodo seveda zagovarjali Badenijevo postopanje, ker so tacih stvari že vajeni in se mnogi imajo zahvaliti vladnemu postopanju za svoje sedeže.

Bilinski. Protisemitje so že iznašli nekaj, zaradi česar jim novi finančni minister ne ugaja. Po materi izvira baje iz neke židovske rodbine, ki je živela prejšnje čase na Bavarskem in se je pokristijanila in bila povzdignjena v plemstvo, potem se preselila v Galicijo in ondu jako razširila. V nekem drugem oziru se je pa vitez Bilinski prikupil protisemitom, s tem namreč, da ni nič obiskal barona Rothschilda, kakor ga je bil Plener, ko je bil jedva minister postal.

Wittek. Grof Kielmansegg je sam resno mislil sestaviti novo ministerstvo. Za definitivnega finančnega ministra je mislil poklicati dra. Böhma viteza Baweka in za trgovskega ministra Witteka. Kielmansegg je pa kmalu našel tak upor pri desničarjih in levičarjih, da je opustil vsako misel na sestavo ministerstva. Vsi kapitalisti, naj so že liberalci ali konservativci, se Witteka bolj boje nego hudič križa. Badeni je tudi mislil Witteka poklicati v ministerstvo, a je hitro zvedel, da se ves finančni svet in poleg tega večji del dunajskega, budimpeštanskega in praškega nemškega časopisja vzdigne proti njemu. Badeni je kmalu spoznal, da nima dovolj sile, da bi zmagal te nasprotnne sile in Wittek ni postal minister.

Ogerski Srbi. V Novem Sadu izhajajoča „Zastava“ je naznanila, da se ne bode več imenovala glasilo radikalne stranke. To ni več primerno, ko je narodnostni shod sestavil skupen program za vse Srbe, Slovake in Rumune. Nadalje izreka ta list nado, da bilo odslej nahajali se v boju vsi ogerski Srbi v enem taboru.

Moritve v Armeniji. Sedaj se skušajo s turške strani nekoliko olepšati strašni dogodki v Sasunu v Armeniji. Kakor je evropska komisija dognala, zatrjujejo turška poročila, da ni resnično, da so pobili na tisoče ljudi turški vojaki, temuč samo (!) 300 do 500 ljudi. Da bi bili ženske in otroke morili in mesarili, se baje ni dokazalo. Tarkom torej ni zadosti, če so 500 ljudi pobili, osmi del torej, kajti vsa sasunska dolina šteje le 4000 ljudi.

Kiamil paša. V Belemgradu so zelo nevoljni, da je Kiamil paša postal veliki vezir. Nadejali so se že, da se imenujeta za Staro Srbijo in Makedonijo dva srbska škofa. Ta nada je pa sedaj jim splavala po vodi. Izza prejšnjega Kiamilovega vladanja je znano, da novi veliki vezir ni prijatelj Srbom, temveč je bolj naklonjen Bolgarom. Zaradi tega celo ni izključeno, da bode izpolnil makedonskim Bolgarom kake želje, kar seveda Srbom ne ugaja. Če se bode Kiamil na Bolgare oziral, gotovo Srbi v Makedoniji svojih škofov ne dobe. Bolgari sploh oporekajo, da bi v Makedoniji bil kak Srb.

Nemčija. V kratkem bodo poročali v Nemčiji vojni poveljniki o uspehih, ki so se dosegli z dveletno aktivno službo. Kakor pišejo listi, ki imajo zveze z vojaškimi krogi, se pa poročila za dveletno aktivno službo ne bodo izražala ugodno, kajti slabše nadarjenih vojakov ni lahko mogoče v tem času izvežbati. Težko se je pogrešal oddelek tretjeletnikov, ki so jako olajševali izvežbanje novincev, opravljanje stražne službe in izvrševanje vaj. Pokazalo se je, da je ta letnik neobhodno potreben za čete. Vojaški duh se mej moštvom tudi v dveh letih tako ne razvije, kakor bi se moral. Iz tacih glasov je vidno, da bode nemška vojna uprava v kratkem zahtevala, naj se zopet vpelje triletna aktivna služba. Ta stvar pa zanima tudi nas Avstrijce, kajti bilo bi nekaj upanja, da se pri nas dovoli tudi skrajšanje aktivne vojaške službe, ko bi se v Nemčiji povoljno obnesla.

Jezikovno vprašanje v Alzaciji in Lotaringiji. Mestni zastop v Metzju je sklenil neko resolucijo, v kateri pozivlja vlado, naj bi se v šolah

bolj gojila francoščina, ki je materni jezik, in otrokom toliko ne vtepala nemščina. Nemški listi se zaradi tega grozno jeze in zahtevajo, da se naj še bolj v šolah goji nemščina, kajti sedaj je v Alzaciji in Lotaringiji še več mladih ljudi, ki se v šolah nemščine niso naučili.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. oktobra.

— (Osobna vest) Deželni predsednik baron Hein se je včeraj vrnil z dopusta in prevzel vodstvo dež. vlade.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Za dobre predstave treba skušenj — to ve vsak človek. S skušnjami je pa v našem gledališču velik križ, kajti našim igralcem je oder na razpolaganje le tisti dan, kadar igrajo, sicer pa nikdar. Vaditi se morajo v majhni in prenapolnjeni dvorani, kjer se jedva premikajo, tako da se o pravih skušnjah še govoriti ne more, in imajo naši igralci prav za prav le po jedno veliko skušnjo, dočim je na vsakem gledališču vsaj pet glavnih skušenj za vsako novo igro. Če so predstave vzlic temu dobre, je to le zahvaliti marljivosti igralcev in režiji. Pri operi so pa skušnje na odru in z orkestrom tako neobhodno potrebne, da se z jedno samo glavno skušnjo ne more uprizoriti taka velika opera, kakor je „Afričanka“. Vodstvo našega gledališča je zato opustilo jutrišnjo predstavo, da zamore opera imeti skušnjo na odru. To je vredno vsega priznanja, kajti v prvi vrsti moramo skrbeti, da bodo predstave dobre. Prihodnja predstava bo torej v četrtek in se bo pel „Trubadur“ ki je pri prvi predstavi dosegel tako znamenit uspeh in bo brez dvoma tudi v drugič napolnil gledališče do cela. Mimo „Afrikanke“ se pripravlja tudi opereta „Nittouche“ in pride v kratkem na oder.

— (Slovensko gledališče.) Primerilo se je že prav mnogokrat, da so književniki, krojači, igralci in dekoraterji, torej vsi tisti, katerih pomoč je pri gledališču potrebna, kako igro strogo obsojili in zavrgli, da pa se je vzlic temu vzdržala na repertoarju dolgo časa, da se je neštivilnokrat predstavljala pred polno hišo in se je občinstvu prikupila bolj nego vsaka druga. Da navedemo le jedan vzgled: „Mlinar in njegova hči“. Kako so književniki — začeni od izdelovalcev liričnega galantarijskega blaga pa do uglednih kritikov — to igro trgali in mesarili; koliko dobrih in slabih dovtipov se je naredilo na njo, a vendar ugaja občinstvu še danes, polni gledališča in ima celo v osebi Ludovika Speidla, ki tudi nekaj o gledališču razume, odločnega zagovornika. V to vrsto dramatičnih del spada tudi igrokaz „Siroti“, kateri smo sinoči videli na našem odru. Častilec Ibsena in Dumasa ni ugajala, občinstvu, masi, pa se zelo prikupila. V igri se predstavlja usoda dveh sirot, Henriette in slepe Lujize, ki sta prišli v Pariz. Henriette ugrabi lahkoživ plemenitaš, a pošten mladenič jo reši, se zaljubi vanjo in se hoče z njo poročiti. Njegov strijc, minister, se temu ustavlja in ukaže Henrietto deportovati. V zadnjem hipu pa jo reši požrtovalnost deklice, katero je Henrietta otela smrti in spravila na pot poštenja. Lujiza trpi v tem neznanse muke. Prišla je v roke satanskih ljudi, kateri jo silijo, da zanje prosjači. Baš ko je v največi nevarnosti jo reši mladi Pierre s tem, da zabode svojega brata. Lujiza zbeži z Henrietto in najde končno svojo mater, dočim se Henrietta poroči s svojim ljubimcem. Dejanje je spretno dramatizovano; igra je jako živahna in efektivna ter polna pretresujočih momentov. Viharno ploskanje po vsakem dejanju je pričalo, kako je občinstvu igra ugajala. Igralo se je v celoti prav dobro in brez pomisleka rečemo: če se bo vedno tako dobro igralo, kakor sinoči, potem naši drami v Ljubljani ne more nihče delati konkurence. V tej igri je debutiral novo angaževani komik g. Ilija Vučičević in sicer z lepim uspehom. Imel je le majhno in nič hvaležno ulogo, pokazal pa je tudi v njej, da ima pravo komično žilo in da je rutiniran igralec. Ves način njegovega igranja spominja na lani nekaj časa pri nas angaževanega hrvatskega komika Freudenreicha. Tudi slovenščina je tekla g. Vučičeviću dosti gladko, tako da upamo, da je se z njim pridobila za našo dramo jako dobra in porabna moč. Gospodična Terševa je igrala Lujizo lepo in naravno, diskretno, ter potrdila ugodno usodbo, katero smo si o njej naredili po prvi predstavi, pokazala je, da je res izborna igralka. Slovenščino je govorila

— Zavarovalne stvari. Na kaki podlagi te
meljé tuje, posebno amerièanske in od marsikata
rega Slovenca tolikanj hvalisane zavarovalnice, jasno
svedoèi „Wiener Handelszeitung“, ki prinaša v jed
svojih številk nastopno, za življenski se zavarova
vanje interesujoèe obèinstvo jako zanimivo notico
glaseòo se: „Koncesija življenski zavarovalni dru
žbi odvzeta. Pruska vlada odvzela je življenski za
varovalni družbi „The Mutual“ koncesijo za poslo
vanje v pruskih deželah, ker se je preprièala, da
zavarovalnica pruski nadziralni oblastnji ni mogla
podati zadostnih dokazil, kako deli preplaèila me
svoje zavarovance in ker bilanca „The Mutual“ n
odgovorja znanim ministerijalnim predpisom z dne
2. feb. 1891 in 8. marca 1892. Oficijelno berlinski
poroèilo o odvzetji te koncesije slove: Koncesija
ki se je podelila življenski zavarovalnici „Mutual“
v Novem-Yorku z dnem 16. novembra 1886 za
poslovanje v kraljevskih pruskih deželah, odvzel
je minister notranjih stvari in je prenehala biti va
ljavna z dnem 1. septembra t. l.

Loterijske srečke 5. oktobra.
Na Dunaji: 46, 9, 76, 42, 84.
V Gradci: 6, 27, 12, 63, 25.

Umrli so v Ljubljani:
V hiralnici:
4. oktobra: Franc Pirc, gostac, 82 let.

Meteorologično poročilo.

Oktobra	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
5.	9. zvečer	739.6	7.9° C	sl. svzh.	jasno	
6.	7. zjutraj	740.8	4.4° C	sl. svzh.	megla	12.4
"	2. popol.	739.0	13.4° C	sl. vzjvzh.	jasno	
"	9. zvečer	738.1	9.0° C	brezvetr.	jasno	
7.	7. zjutraj	735.8	4.4° C	sl. svzh.	pol obl.	0.0
"	2. popol.	734.5	17.8° C	sr. zabjzh.	pol obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 10.8° in 8.9°, oziroma za 1.4° in 3.1° pod normalom.

Dunajska borza
dné 7. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	05	"
Avstrijska zlata renta	121	"	50	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	20	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	70	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	40	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1070	"	—	"
Kreditne delnice	405	"	30	"
London vista	120	"	30	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	85	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov	9	"	54	"
Italijanski bankovci	45	"	25	"
C. kr. cekini	5	"	67	"

2 mlada 14letna dečka
vzprejemem
kot natakarska učenca.
J. Kaube
(1304—2) na kolođvoru južne železnice.

Pristen, jako fini mošt
Prosekar
se toči od danes naprej
v gostilni „pri mestu Monakovo“
(pri Lozarju) in v Laverci
po 48 kr. liter. (1300—2)

Potrtim srcem naznanjamo vsem sorodnikom,
znancem in prijateljem pretužno vest, da je naša
ljubljena mati, gospa

Antonija Koch
inženirjeva vdova

v nedeljo dopoldne, po mučni bolezni, previdena
s sv. zakramenti za umirajoče, v 91. letu svoje
starosti, mirno v Gospodu zaspala.
Pogreb bode v torek dné 8. t. m. iz hiše ža-
losti.

Zadušne svete maše se bodo brale v raznih
cerkvah.
Priporočamo rajno v blag spomin in molitev.

Kranj, dné 6. oktobra 1895.
(1311) **Žalujoči ostali.**

Dobro ohranjeni sodi
po 6 hektolitrov so na prodaj po nizki ceni v
Vegovih ulicah št. 10. (1271—3)

Najboljše
vošči o svetá!

Fernolendt
voščilo za čevlje.
Ces. kralj. privileg.
tovarna utem. l. 1832
na Dunaji

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno
sveti ter vzdržuje usnje trpežno.
== Povsod v zalogi. == (3-40)
Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime
St. Fernolendt.

Poštni paketi, katerih vsebina (4 kilo voščila) je sor-
tirana, pošiljajo se za poskušnjo poštnine prosto po
1 gld. 80 kr. na vsako postno postajo.

Izurjenega slovenskega
odvetniškega koncipijenta
vzprejemem.
(1305—2) **Dr. Fr. Stor.**

Proda se po nizki ceni
hiša (1308—1)
v Stanečah pri št. Vidu nad Ljubljano.
Okolu hiše je velik drevesni vrt in k posestvu spa-
dajoča njiva. Več se izve pri prodajalki **Mariji Merhar**
v Ljubljani, Pred škofijo št. 20, I. nadstropje.

Najfinejši
Prosekar
se dobiva v gostilni
„Pri belem volku“
(„zum weissen Wolf“) (1310 1)
liter po 48 kr.

C. kr. priv.
najnovjša univerzalna iznajdba
napovedujočih mer in iz-
polnujočih krojev
(s knjigo)
Jedina za krojaško obrt in najzanesljivejša
pri normalnih in nenormalnih telesih.

Z mojimi stroji, ki so na prvi pogled razumljivi,
izvršujejo se mere in kroji za vsako velikost, širo-
kost in spol. Kar napovedujejo napovedujoče mere,
kroji izpolnujejo, vsled česar se prihrani blago, trud
in čas. Temelj kroju in izdelovanju so slike v knjigi,
v kateri so zaznamovane mere vseh delov telesa. Ako
delaš po mojem sistemu, prilagajo se obleke najlepše.
Vzprejemem družnike s primerno kavaljo
za Avstro-Ogersko. **Prodajem inozemske pra-**
vice. Kdor želi pogajati se zato, oglasi naj se pra-
vočasno.
Cenik s slikami pošiljam brezplačno na ogled.
S spoštovanjem
Martin Poveraj
(1303—1) v Gorici na Travniku.

Vsaka tretja srečka dobitek!

Podaj sreči roko.

Ugodne prilike, da se sadene srečke,
kakor jo ponuja

ogerska razredna loterija

še ni bilo, kajti izmed 100000 srečk
imelo jih bode 31.499 denarne dobitke.

Že bajno visokimi dobitki opremljena je ogerska razredna loterija kajti najvišji dobitek znaša v najugod-
nejšem slučaju

jeden milijon kron.

Ogerska razredna loterija ima sledeče denarne dobitke:

Jedna premija v znesku 600000 kron.

1 dob. à 400000 kron	5 dob. à 10000 kron
1 " à 200000 "	12 " à 8000 "
1 " à 100000 "	27 " à 6000 "
1 " à 80000 "	8 " à 4000 "
1 " à 60000 "	110 " à 2000 "
1 " à 50000 "	213 " à 1000 "
1 " à 40000 "	100 " à 400 "
1 " à 30000 "	2010 " à 200 "
3 " à 20000 "	20000 " à 100 "
3 " à 15000 "	9000 " à 80 "

skupaj 31.499 dobitkov v skupnem znesku
5 milijonov 600000 kron.

Žrebanja nadzoruje državna oblast
ter se vrše ista v prisotnosti jav-
nega kraljevega notarja.

Žrebanje I. razreda:
od 16. — 19. oktobra 1895.

Žrebanje II. razreda:
od 6. — 12. decembra 1895.

Dobitki izplačajo se v goto-
vini, ne da bi se kaka svota
odtegnila.

Srečke dobi-
vajo se pri **Karol-u Heintze-ju** **glavnemu nabiralcu** **Budimpešta,**
Servitenplatz št. 3.

Naslov za brzojavke: Lottoheintze Budimpešta.

Naročniki blagovolijo naj priložiti za poštino 10 beličev, za priporočena pisma 20 beličev,
za vsak izkaz izžrebanih srečk posebej 20 beličev. (1207—8)

Vsaka tretja srečka dobitek!